

عنوان مقاله:

بدیع الزمان فروزانفر استادی بکمال و پژوهشگری بی ملال

محل انتشار:

دومین همایش ملی بازشناسی مشاهیر و مفاخر خراسان در ادب پارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مسعود پاکدل - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رامهرمز، دانشگاه آزاد اسلامی، رامهرمز، ایران

آزاده ستوده - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد رامهرمز، دانشگاه آزاد اسلامی، رامهرمز، ایران

خلاصه مقاله:

ادیب خردمند، استاد برجسته، پژوهشگر بی ملال، شاعر پرمایه دکتر عبدالجلیل فروزانفر در روز سهشنبه 28 ربیع الثانی سال 1317 ه. ق، در آبادی بشرویه از توابع طبس، در خانواده ای از اهل علم و فرهنگ به دنیا آمد. او بعدها لقب بدیع الزمان را از قوام السلطنه، والی خراسان گرفت. استاد بدیع الزمان فروزانفر، معرف ممتاز مولانا جلال الدین بلخی، آگاهی کم نظیری در تصوف اسلامی داشتو آشنای واقعی به ادبیات فارسی بود. مجموعه ای شامل 35 مقاله و متن سخنرانی، و 12 مقاله از مقدمه هایی که بر کتاب ها نوشته بود، و 13 مقاله از گزارشها، اشارات، نوشته های کوتاه، و 9 مقاله از نوشته های فروزانفر راجع به دانشکده ی معقول و فرهنگستان، جمعاً حدود هفتاد مقاله که خارج از شرح حال بزرگان ادب فارسی، مباحثی در مسایل گوناگون ادبی و عرفانی و شاعری از استاد به یادگار مانده است.

کلمات کلیدی:

فروزانفر، استاد نامی، پژوهشگر بی ملال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686583>

